

det, jeg har sagt. Nu kan man jo sige meget om, at det ikke har meget at bethde, at man lover vedkommende det fornødne, at det alligevel er noget daarligt noget; de blive alligevel en Slags Fattiglemmer. Jeg tror ikke, at disse Indvendinger, naar man ser alvorligt paa dem, have saa meget paa sig. Jeg indrømmer, at for at komme ind under den nuværende Lovgivning, maa vedkommende erklære, at han er trængende. Om det er en „han“ eller en „hun“ er selvfølgelig ganske ligegyldigt, og naar § 64 begynder med Udtrykket „Person“, saa tror jeg, det er ganske ligegyldigt, om der staar han eller hun bagetter, og jeg veed ikke bedre, end at, naar Lovproget er saaledes, at han i den Forstand fuldstændig indbefatter et hun, saa behøves der ingen Revision i den Retning, men vedkommende kunne saa, hvad de behøve. Lad os nu se, hvad den praktiske Betydning bliver af en saadan Bestemmelse, selv om man antager, at der ikke kommer andre ind under Bestemmelsen end dem, der alligevel ville komme paa Fattigvæsenet. Der tror jeg, at man tager fejl og ligeledes af den Retning, som Udvalget ønsker at gaa i; thi hvad Betydning vil det saa? Det vil saa den Betydning, at medens Folk i den Alder nu maa tage imod Fattighjælp — og man har søgt at ramme netop den Alder, hvor det efter Sagens Natur vil gaa mange saaledes — saa saa de en Understøttelse, som ikke bliver Fattighjælp, og der vil blive en naturlig Tendens til at understøtte dem noget rigeligere, det er der ikke Spørgsmaal om. Der ligger allerede i Regeringsforslaget til denne Paragraf noget, som viser hen til, at man ikke kan bruge den Fremgangsmaade, som man nu bruger lige over for de fattige, idet man giver dem denne Understøttelse. Og man kan nu sige om den Ting, hvad man vil, og man kan indvende saa meget, man vil, saa er det sikkert, at det at saa, hvad de behøve, og saa det uden Fattighjælps Følger, er noget, som overordentlig mange ældre Mennesker ville sætte Pris paa, og de ville dermed kunne tilbringe deres Alderdom paa en Maade, som de fleste nu ikke kunne vente eller opnaa, og det lægger jeg overordentlig megen Vægt paa. Nu siger det ærede Medlem: Ja, men han kan gifte sig og gøre forskillige Ting. Efter det Forslag, som det ærede Medlem var Fader til, eller fælles med et andet Medlem var Fader til, kan man ogsaa gifte sig; der kan man ogsaa miste Understøttelsen senere og den Slags Indvendinger ville kunne gøres mod enhver Alderdomsordning, som man faar. Man vil ikke forbyde Folk at gifte sig, men der er ingen Sandsynlighed for, at det skal blive

saa overordentlig tiltrækkende, og hvis Folk skulde gaa hen og gifte sig paa det Levebrød, saa skulde jeg tage meget fejl af, hvorledes Befolkningens Stemning i den Henseende skulde være. Det er jo ikke saa sædvanligt, at Aftægtsfolk gifte sig, og Fristelsen for de her omhandlede Mennesker vil ikke være større, altsaa den Slags Ting skræmme mig ikke, det tror jeg ikke, man behøver at være angst for. Derimod er der naturligvis mere i, hvad det ærede Medlem sagde, at det kommer ogsaa an paa, om de i Virkeligheden ere bedre stillede, end Fattiglemmerne nu ere. Men det ville de blive i enhver Henseende. Jeg benægter selvfølgelig ikke, at for saa vidt de vedkommende komme paa Aplyer, maa der være et vist Tilsyn paa saadanne Aplyer — kan være, at man har saadanne, kan være, at man faar dem — men det forekommer mig rigtigt og nødvendigt at sætte denne Bestemmelse ind i Lovforslaget af den Grund, at Folk virkelig kunne være saa hjælpeløse, at det var Synd andet end at anbringe dem i Aplyer, naar man kan, og at det for Kommunerne vilde være højt uheldigt at være afftaaren derfra. Naar et æret Medlem i en tidligere Udtalelse har været usikker paa, om der under Aplyet kunde indgaa Begrebet Fattiggaarde, kan jeg henvise til Lovforslagets Motiver, som aldeles bestemt værge sig imod, at der er tænkt paa noget i den Retning. Jeg skal med eet Ord sige de Herrer, hvorledes disse Folk blive stillede; de blive stillede akkurat som, naar Hjælpen blev givet dem af de fattiges Klasse naar blot dette enkelte Forhold med Regler undtages. Nu er der jo nogle, der sige — jeg veed ikke, om det ærede Medlem, der sidst havde Ordet, sagde det —: Ja, men, det hele staar paa Fattigloven, og det vil ikke kunne begribes, at Forholdet skal opfattes anderledes. Jeg vil da spørge, om nogen har taget fejl af, at den Understøttelse, der gives af de fattiges Klasse, ikke er Fattighjælp. Det har man ikke, og lige saa lidt vil man tage fejl af dette, men i den Henseende kan man sagtens blive enig, naar der ikke er andet i Vejen. Jeg mener nok at kunne sige, at de vedkommende saa en Ret. Efter Endringsforslaget tror jeg ikke, at der kan siges at være Fare for, at der kan komme en Kollision til Stede mellem vedkommende Kommunalbestyrelse og de fattige med Hensyn til Spørgsmaalet om Ret. Efter Endringsforslaget indrømmer jeg, at den kan komme, men det er en af de Ting, som man netop skulde overveje og se at komme bort fra. Jeg kan senere komme tilbage til disse Spørgsmaal, og det vil der jo ogsaa blive